

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/2073-0/2017

Budapest, 2017. november 6.

Alkotmánybíróság részére

Pesti Központi Kerületi Bíróság útján! 2017 NOV 14.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Példány:

Kezelőiroda:

Melléklet:

3 db

eli

felperesnek

felperes ellen kártalanítás

iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság Gazdasági Csoport (1022 Budapest II., Varsányi Irén u. 40-44.), mint elsőfokú bíróság előtt 8.G.301.904/2016. szám alatt folyamatban volt, majd a 9. számú ítélettel szemben előterjesztett felperesi fellebbezés nyomán a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság előtt 1.Gf.75.026/2017 szám alatt folyamatban volt eljárásban meghozott 5. számú jogerős ítélettel szemben, azaz a Fővárosi Törvényszék által 2017. április 07. napján, 1.Gf.75.026/2017/5. számon meghozott, és jogi képviselőm által 2017. április 13. napján, a tárgyaláson történt kihirdetésekor személyes átvétel útján kézhez vett jogerős ítéletével, továbbá a Kúria 2017. szeptember hó 19. napján kelt, jogi képviselőm részére 2017. október hó 12. napján kézbesített Pfv.VII.21.718/2017/2. sorszámú végzésével szemben alulírott felperes, mint Indítványozó - alul jegyzett és az 1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, dr. Szabó-Nagy Péter ügyvéd (Szabó-Nagy Ügyvédi Iroda, 1016 Budapest, Zsolt utca 6/c 1. em. 2., szabonagyugyved@gmail.com, fax: 061-3559305) útján a törvényes határidőn belül – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság előtt 1.Gf.75.026/2017 szám alatt folyamatban volt eljárásban 2017. április hó 7. napján meghozott 5. számú ítélet és annak alapjául szolgáló Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.G.301.904/2016/9. számú elsőfokú ítélet, valamint a Kúria 2017. szeptember hó 19. napján kelt Pfv.VII.21.718/2017/2. sorszámú végzése alaptörvényellenességét és semmisítse meg a jogerős döntést.

A Fővárosi Törvényszék által 2017. április hó 7. napján kelt 1.Gf.75.026/2017/5. számon meghozott ítélete és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.G.301.904/2016/9. számú elsőfokú ítélete, illetve a Kúria 2017. szeptember hó 19. napján kelt Pfv.VII.21.718/2017/2. sorszámú végzése sértik az alaptörvény alábbi rendelkezéseit:

- Alaptörvény A) cikk (1) bekezdését,
- Alaptörvény XXVIII cikk (1) és (7) bekezdéseit,
- Alaptörvény II cikkét
- 1993. évi XXXI. törvénnyel a magyar jogrendszer részévé tett, „Egyezmény az emberi jogok és alapvető szabadságjogok védelméről” szóló Egyezményben / törvényben (továbbiakban Egyezmény vagy EJE) és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyveibe foglalt kötelezettségeket, így különösen az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdését és 13. cikkét, és az első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét

Jelen alkotmánybírósági panasz az Abtv. 27.§ alapján az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32.§ (4) bekezdése szerint kéri a Kúria Pfv.VII.21.718/2017/2. sorszámú végzésének, valamint a Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.026/2017/5. számú ítélete és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.G.301.904/2016/9. számú elsőfokú ítélete alkotmányos vizsgálatát, alaptörvény-ellenesség megállapítását és a jogerős döntés megsemmisítését, miután a Kúria végzése a jogerős döntés kapcsán állított alkotmány sértést nem oldotta fel.

I. A kérelem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

A Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.026/2017/5. számú ítélete teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a kereseti kérelemben megfogalmazott felvetéseket, és az elsőfokú bírósághoz hasonlóan a helytelenül értelmezett kereseti kérelem keretei között vizsgálta a tényállást és a jogi következtetéseket. **Álláspontom szerint a jogerős döntés figyelmen kívül hagyta mind a kereseti kérelemben, mind a fellebbezésben foglaltakat!** A fellebbezés éppen arra mutat rá, hogy az elsőfokú ítélet a felperes által előterjesztett kereseti kérelemnek eltérő tartalmat tulajdonítva hozott döntést, így értelemszerűen nem rendelkezett felperes kereseti kérelméről. A fellebbezés ezen is túlmutatóan részletezi az elsőfokú ítélet indokolásának hiányosságait, így különösen a bizonyítási indítványok mellőzését és a mellőzés indokainak hiányára. A fellebbezés és most már a másodfokon hozott ítélet különös sajátossága a semmisség hivatalból történő észlelése körében kifejtett, indoklás nélküli megállapításának elfogadhatatlansága, mulasztása.

Mind az első fokon, mind a másodfokon hozott ítélet olyan eljárás előzetes teljesítésének szükségességét, mint előfeltételt kér számon felperesen, amely egyrészt szakszerűtlen, másrészt jogszerűtlen, melyre felperest kötelezni annak érdekében, hogy alperessel szemben jogorvoslati eljárást kezdeményezhessen jogszerűen nem lehet. A Kúria végzése az alaptörvény-sértést nem orvosolta. Az első-, és másodfokú ítéletet és a Kúria végzését **2-4. szám** alatt csatolom.

Mindkét ítélet és a Kúria érdemi vizsgálatának elmaradása kapcsán hozott végzése súlyosan sérti felperesnek Magyarország Alaptörvénye Alapvetés A) cikk (1) bekezdés szerinti jogát.

(1) Magyarország független demokratikus jogállam

Mindkét ítélet és a Kúria érdemi vizsgálatának elmaradása kapcsán hozott végzése súlyosan sérti felperesnek Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti jogát.

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

A másodfokú ítélet és a Kúria érdemi vizsgálatának elmaradása kapcsán hozott végzése súlyosan sérti felperesnek Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (7) bekezdés szerinti jogát.

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Mindkét ítélet és a Kúria érdemi vizsgálatának elmaradása kapcsán hozott végzése súlyosan sérti felperesnek a Magyarország által, az 1993. évi XXI. törvényben kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény és annak kiegészítő jegyzőkönyveiben (továbbiakban Egyezmény) jogait. Így különösen az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdése szerinti jogát.

1. Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában,

Mindkét ítélet és a Kúria érdemi vizsgálatának elmaradása kapcsán hozott végzése súlyosan sérti a felperes Egyezmény 13. Cikk szerinti a hatékony jogorvoslathoz való jogát.

Bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg.

Mindkét ítélet és a Kúria érdemi vizsgálatának elmaradása kapcsán hozott végzése súlyosan sérti a felperes Egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. Cikk szerinti, a tulajdon védelméhez való jogát.

Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, ...

Felperes, mint Indítványozó fentiekben írt alapvető jogai sérültek azzal, hogy nem kapott megfelelő jogvédelmet a bírósági eljárásban, és azzal is, hogy az eljáró bíróságok az eljárásra vonatkozó, alapvető jogok érvényesülését biztosító egyes jogszabályi rendelkezéseket is megsértették. A megfelelő bírói út hiánya a felperes tekintetében tulajdonsérelemet is okoz, mivel a kereseti kérelemben foglaltak figyelembe vétele és a felperes által kért eljárás érdemi és jogszerű lefolytatása a marasztalási összeg kifizetését eredményezhette volna.

1. A Pp. 221.§ vonatkozásában

1.1. Felperes keresete elsődlegesen azon tényre és határozott jogi álláspontjára irányult, hogy felperes jogelődje több száz hasonlóan megtévesztett károsulthoz hasonlóan a [REDACTED] [REDACTED], mint befektetési szolgáltató hivatalos helyiségét kereste fel befektetési szándékával. Ezt a tényt - egy a felperes által kért bizonyítási indítványban nevesítve - felperes több száz azonos tartalmú károsulti tényállással, szükség esetén idézhető tanúvallomással lett volna képes igazolni, melyet keresetében és fellebbezésében is előadott.

Felperes keresetében azt állította, hogy a befektetési szándéka szerinti befizetését a [REDACTED] birtokába adta oly módon, hogy azt a [REDACTED] irodájában, a [REDACTED] [REDACTED] vezetőjének adta át. Felperes felszólította a befektetési szolgáltatót, hogy a birtokába átadott pénzeszközzel számoljon el.

[REDACTED] befektetési szolgáltató ezt megtagadta, a pénzeszközzel elszámolni nem tudott, ezért Felperes felszólította a befektetési szolgáltatót és a befektetési szolgáltató tevékenységéért, a törvény erejénél fogva a befektetések biztosításért felelős Befektető-védelmi Alapot, hogy álljon helyt a BEVA tag birtokába került, de azzal elszámolni nem tudó, így a törvény szerint biztosított terméknek minősülő követelésért.

Határozott jogi álláspontom szerint, az első fokon eljáró bíróságnak felperes keresetének, a kereset szerinti indoklásnak és bizonyítási indítványnak a megalapozott vagy megalapozatlan voltát kellett volna az eljárás során megvizsgálnia, és erről ítéletet hoznia. Az első fokon eljáró Bíróság ezt nem tette meg. Felperes keresetében nem hozott ítéletet, indítványait és indokait az ítéletében is bevallottan nem vizsgálta.

Határozott jogi álláspontom szerint, a másodfokon eljáró bíróság felperes fellebbezése alapján azt lett volna köteles megvizsgálni, hogy az első fokon eljáró bíróság ítéletében ítélték-e a felperes keresetében előadottakról. Így a bíróság eljárása során igazolta vagy cáfolta-e felperes azon állítását, hogy a felperes által átadott pénzeszköz az alperes biztosított felelősségi körébe tartozó befektetési szolgáltató ([REDACTED]) birtokába került-e, illetve azzal képes volt-e elszámolni. A másodfokon eljáró bíróságnak törvényi kötelezettsége lett

volna felperes fellebbezésének vizsgálata abban a tekintetben is, hogy az első fokon eljáró bíróság kellően megvizsgálta-e felperes indokait, jogszerűen vagy jogsértő módon utasította el felperes bizonyítási indítványait, stb.

A másodfokon eljáró bíróság mindezen kötelezettségének önmaga által is bevallottan még minimális szinten sem tett eleget! Idézet az ítélet igen rövid indoklásából, amely már önmagában azért is jogsértő, mert szinte indoklás nélkül hagyta felperesnek, a fellebbezésben előadott összes kifogását.

„Ezért a jelen per elbírálása során nem volt figyelembe vehető, hogy a szerződéskötésre milyen körülmények között, hol került sor, valamint az sem, hogy a felperes jogelődje által megfizetett összeg ténylegesen melyik cég birtokába került.”

Felperes keresete, melynek kapcsán a bírósághoz fordult – élve Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdésében, valamint az Egyezmény 6. Cikk 1. pontjában foglalt jogaival – éppen annak megállapítását kérte a bíróságtól, hogy az általa átadott készpénz közvetlenül az alperes által biztosított befektetési szolgáltató (██████████) birtokába került, és azzal elszámolni nem tud, így biztosított terméknek minősül.

Ennek alapján szinte képtelenség és jogi álláspontom szerint súlyosan jogsértő is az első fokon eljáró bíróság azon álláspontja, hogy az alperes kötelezettségét megalapozó, vagy attól mentesítő eljárásban, így a felperes jogosultságát kizárólagosan meghatározó joghelyzet vizsgálatát a bíróság szükségtelennek tartja. Ennek jogsértő voltát talán csak a másodfokon eljáró bíróságnak, az elsőfokú bíróság magatartását helybenhagyó ítélete, és annak a súlyosan jogsértő eljárást jogszerűségét kimondó indoklása múlja felül.

1.2. A nyilvánvaló jogsértő eljárásban felperesnek nem lehet feladata, hogy az elsőfokú eljárást lefolytató bíróság, majd a másodfokon eljáró bíróság, a felperes keresetében foglaltakat, valamint a bemutatott bizonyítékokat figyelmen kívül hagyva külön bizonyítási eljárás nélkül miként tette magáévá alperes egyetlen védekezését, melyben alperes kijelentette, hogy felperes az általa átadott pénzeszközt nem az általa biztosított ██████████ ██████████ részére adta át, hanem a pénz közvetlenül a ██████████ ██████████ birtokába került.

Álláspontom szerint nyilvánvalóan jogsértő, hogy az eljáró bíróságok a felperes keresetének vizsgálata helyett, alperes védekezését tekintette az eljárás alapjául, prejudikálva az alperes által átadott irat megkérdőjelezhetetlen voltát. Alperes állításának kiemelésével a bíróság Alperes állítását „beemelte” felperes keresetének meghatározó indítványa szintjére. **Az eljáró bíróság ezen eljárása – annak nyilvánvalóan elfogadhatatlan voltának figyelmen kívül hagyása mellett – sem állná ki a jogszerű eljárás próbáját,** mert ebben az esetben is köteles lett volna a bíróság a felperes védekezéseként előadott ellentmondásának vizsgálatára.

Az eljáró bíróságok ítéletének alapjául szolgáló „befektetési kölcsönszerződés” ugyanis legfeljebb iratnak minősül, azaz se nem egy közjegyző által hitelesített közokirat, és még csak nem is teljes bizonyító erejű magánokirat, így annak tartalma perben vitatható, vizsgálható, sőt vizsgálendő, ha annak valóság tartalmát bármely fél vitatja. Álláspontom szerint egy tartalmában, valódiságában vitatott irat nem alkalmas bizonyítékként való felhasználásra, arra jogszerű ítélet nem alapozható. Felperes érvek, dokumentumok és bizonyítási indítványok hosszú sorával vitatta, hogy azt a szerződést valóban a ██████████ kötötte.

Az elmúlt két évben megdőlt az iraton lévő dátum és helyszín valódisága. A ██████████ aláírójaként szereplő ██████████ a rendőrségen tett tanúvallomása szerint sem az eljárásban érintett iratot, sem az azonos tartalmú több száz szerződést sosem látta, nem Ő írta alá, azok megkötésén nem volt jelen, az érintett befektetőkkel kölcsönszerződés kötési céllal nem találkozott. Felperes bemutatta, hogy a szerződés mellé csatolt pénztárbizonylat, a NAV

igazolása szerint nem a [REDACTED] számviteli bizonylata. Felperes igazolta, hogy a [REDACTED] irodáiban átvett pénzeszközök döntő többsége sosem került továbbadásra a [REDACTED] részére, nem került be a társaság könyveibe, a pénzátvétel helyén (perbeli esetben a [REDACTED] budapesti irodája) a [REDACTED] sem irodát, semmilyen infrastruktúrát, sem telephelyet, így munkatársat sem tartott fenn, ellentétben a [REDACTED] vel.

1.3. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy értékelje felperes számára a másodfokon eljáró Bíróság indoklásában szereplő azon kijelentését, hogy:

*„Helytálló továbbá az elsőfokú bíróság okfejtését arra vonatkozóan is, hogy a perbeli kölcsönszerződés nem szenved olyan nyilvánvaló érvénytelenségi hibában, mellyel kapcsolatban a bíróság hivatalból észlelhette volna a semmisséget, figyelemmel arra is, hogy a szerződéskötés idején hatályos 2013. évi CCXXXVII. törvény (Hpt.) nem fűzi a jogügylet érvénytelenségének következményét ahhoz, hogy ha **egy pénzügyi vállalkozás** engedély nélkül végez betétgyűjtési tevékenységet.*

Felperes által e körben csatolt Magyar Nemzeti Bank H-PJ-I-B-427/2015.számú határozatában megállapította, hogy a [REDACTED] f.a. engedély nélkül végzett pénzügyi szolgáltatási tevékenységet, ezért azt azonnali hatállyal megtiltotta, ezen túlmenő megállapításokat azonban a szerződés érvénytelenségére nem tett.”

1.3.1. A [REDACTED] nem pénzügyi vállalkozás, így a hivatkozott jogszabályi hely téves jogértelmezésen alapszik. Abban az esetben, ha pénzügyi tevékenység folytatására semmilyen engedéllyel nem rendelkező gazdasági társaság tiltott pénzügyi szolgáltatást végez, úgy az e körben kötött szerződések értelemszerűen és nyilvánvalóan érvénytelenek, amelyet a bíróságnak hivatalból is észlelnie kell, annak nyilvánvaló érvénytelenségi okából adódóan.

1.3.2. Nem felel meg a valóságnak az indoklás azon állítása, hogy az MNB, az engedély nélküli tevékenységtől való eltiltáson túlmenően az érvénytelenség kérdéskörében nem tett megállapításokat.

Az MNB H-PJ-I-B-427/2015 számú határozatának 2-től 31-dik oldalig tartó indoklása az összes lehetséges megközelítésből vizsgálja az alperes által a jelen perben vélelmezett érintettséggel rendelkező [REDACTED] tevékenységét és az így létrejött 3588 darab „kölcsönszerződés” jogszabályi környezetét. Az indoklás 30 oldalon át igazolja, hogy abban a felperes által vitatott esetben, ha a kölcsönszerződéseket valóban a [REDACTED] kötötte volna, úgy a [REDACTED] e tevékenysége jogszabályba (törvénybe) ütközik, melynek egyes következménye (Ptk. Hatodik könyv 6:95 §-a), hogy a szerződés Tilos szerződésnek minősül!

6:95. § [Tilos szerződés]

Semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek, kivéve, ha ahhoz a jogszabály más jogkövetkezményt fűz. Más jogkövetkezmény mellett is semmis a szerződés akkor, ha a jogszabály ezt külön kimondja, vagy ha a jogszabály célja a szerződéssel elérni kívánt joghatás megtiltása.

Álláspontom szerint az MNB 30 oldalas fejtegetése, majd a maximális bírság kiszabása a jogszabályba ütköző tevékenység végzése okán cáfolja az ítéleti indoklás azon kitételét, hogy az MNB határozat az érvénytelenség körében nem tett megállapításokat.

A nyilvánvalóan meghatározó jelentőséggel bíró, a jogszabályba (itt törvénybe) ütköző szerződéses okok túlmenően **az MNB határozat kitér, szinte az összes olyan ok megállapítására, amely alapján egy szerződés** – igaz nem a Hpt., hanem az adott joghelyzetben relevanciával rendelkező Ptk. előírásai szerint – **a szerződés érvénytelenségének kötelező**

megállapításaihoz vezet! Így az MNB a kiszabott bírságtétel meghatározásánál súlyosbító körülményként értékelte (határozat 30-31. oldal), hogy „*az Ügyfél (értsd [REDACTED] – kihasználva azt a tényt, hogy vezető tisztségviselői megegyeznek egy, a tevékenység végzésének idején az MNB nyilvántartásában szereplő és engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozás vezető tisztségviselőivel – egy professzionális, engedéllyel rendelkező piaci szereplő látszatát keltette az ügyfelei felé, és ezáltal rosszhiszemű magatartást tanúsított.*

Álláspontom szerint az MNB határozatának ezen nyomatékos megállapítása, amely a maximális bírság kiszabásához vezetett egyértelműen megalapozza a Ptk. 6:90 § (1) bekezdése szerinti tévedés bejelentést, amelyben tévedést a másik fél tudatos magatartása okozott, a Ptk. 6:91 § foglalt megtévesztés kritériumait, a Ptk. 6:92 § szerinti színlelt szerződés fogalmát, valamint a Ptk. 6:96 § Jó erkölcsbe ütközést. A Ptk. 6:96 § Jó erkölcsbe ütközést különösen hangsúlyossá teszi a megállapítás azon kijelentése, hogy a tevékenység során a szerződő fél rosszhiszemű magatartást tanúsított. A Ptk. 6:92 § szerinti színlelt szerződésre az indoklás 27. oldalának azon megállapítása is nyilvánvalóan kihat, hogy „Az Ügyfél (értsd [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] számlaforgalmi adatait elemezve az MNB megállapította, hogy – mint az a jelen határozat 1.2.2. pontjában is látható – a kölcsönszerződések alapján átvett pénzeszeg és az Ügyfél számláin megjelenő pénzeszeg között nagyságrendi eltérés volt megfigyelhető.” Az idézetben hivatkozott 1.2.2. részletezi, hogy a kölcsönszerződés alapján átvett összegek, a szerződéses összegek szerint soha nem jelentek meg a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] számláin. A [REDACTED] [REDACTED] számlaforgalma alapján, a társaság pénzeszközei nem kerültek a szerződés szerint befektetésre, így azoktól a szerződésben foglalt célok teljesülése nem volt várható. A társaság négy alkalommal összesen 580 millió forintot valós jogcím nélkül utalt ki egy „Patterson and Sanderson” elnevezésű, a Seychelles Köztársaságban bejegyzett társaság javára.

1.3.3. Az eljáró bíróságok mérlegelési jogköre abban a tekintetben, hogy mikor észlel olyan nyilvánvaló érvénytelenségi hibát egy szerződésben, amit hivatalból észlelnie kell, ugyan nagyon tág határok között mozog, de álláspontom szerint ez a mérlegelési jog sem korlátlan. Különösen abban az esetben, ha e nyilvánvaló érvénytelenségi okokra bármely peres fél, valamint a törvényileg e körben kizárólagos vizsgálati jogkörrel rendelkező Magyar Nemzeti Bank határozata, az okok részletes kifejtése mellett rámutatnak.

Felperes számára értelmezhetetlen, és a legtágasabb mérlegelési jogkörön is messze kívül eső az eljáró bíróságok, így a másodfokon eljáró bíróság azon ítéleti indoklása, hogy „kevés” a hivatkozott szerződés érvénytelenségének észleléséhez - az e körben kizárólagos törvényességi felügyelettel rendelkező (2013. évi CXXXIX törvény 4. § 9. bekezdés) Magyar Nemzeti Bank - jogerőre emelt határozatának vonatkozó megállapítása. Az MNB jogerős határozata szerint ugyanis az érintett szerződés jogszabályba ütközik és tiltott pénzügyi tevékenység folytán született! **Az eljáró bíróságok számára mindez „kevés” volt annak észleléséhez, hogy a szerződés nyilvánvaló érvénytelenségi hibában szenved.** Határozott jogi álláspontom szerint mindkét eljáró bíróság itt hivatkozott, és a másodfokú ítélet indoklásában az ítélet megalapozottságát szolgáló következtetése egyszerűen vállalhatatlan.

1.3.4. Felperes számára indoklás nélkül maradt felperes azon álláspontjának „átértékelése” az eljáró bíróságok által, hogy felperes jogelődje, nem a [REDACTED] vezető tisztségviselőjének adta birtokába a befizetését, hanem a [REDACTED] vezetőjének.

Vizsgálat és bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül a bíróság nem csak figyelmen kívül hagyta azokat a tényeket, hogy felperes jogelődje több száz befektetőhöz hasonló módon befektetési szándékkal a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] f.a. fiókját kereste fel, ott a [REDACTED] [REDACTED] munkatársai kísérték őket el befektetési szolgáltató, a [REDACTED] vezetőjének irodájába. A befektetők a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vezető tisztségviselőjével egyeztettek a befektetési szándékukról, majd a [REDACTED] [REDACTED] vezető tisztségviselője

ajánlott számukra a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] érdekkörébe, és garanciája mellett működő befektetési lehetőséget. A befektetők többsége a [REDACTED] pénztárába fizették be a befektetéseik ellenértékét, kifizetések esetében is ott kaptak ellenértéket, és ettől a gyakorlattól néhány esetben úgy tértek el, hogy a ki vagy befizetésre a [REDACTED] [REDACTED] vezetőjének irodájában, közvetlenül vagy egy munkatárs bevonásával került sor. Meg kívánom jegyezni, hogy ez utóbbi eljárás szokásos és jogszerű eljárásnak minősül az ún. kiemelt (privátbanki) ügyfelek esetében.

Az eljáró Bíróságok sem ítéleteikben, sem azok indoklásában nem tértek ki arra, hogy a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vezető tisztségviselőjéből, a befektetési szolgáltató helyiségeiben mely volt az a vitathatatlan, azaz igazolást sem igénylő pillanat, amikor joghatását tekintve „szerepet” váltott, és onnantól már a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] vezetőjeként járt el, igaz nem annak irodájában, nem annak helyiségeiben, nem annak munkatársainak közreműködése mellett, stb.. Így a részére átadott, vagy a [REDACTED] [REDACTED] pénztáraiba e pillanatot követően befizetett pénzeszköz is „átminősült”, a [REDACTED] részére átadott befizetéssé.

A befizetés ugyanis nyilvánvalóan nem előzhette meg, ezt a joggal igazolható módon bekövetkezett „szerepcserét”, mivel a vélelmezett kölcsönszerződést aláíró [REDACTED] [REDACTED] sem felperes jogelődje, sem felperes a felperes által ismert több száz befektető egyikénél sem volt jelen, a szerződést így minden esetben és szükségszerűen utólag, azaz a pénzáradást több nappal követően (igaz visszadátumozva, és esetenként a szerződéskötés helyét is megváltoztatva) kapták meg a befektetők. **Álláspontom szerint így egyetlen igazolt jogi aktus sem támasztja alá, hogy a befektetők pénzüket közvetlenül a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] birtokába adták volna, ellentétben azzal, hogy számtalan jogihatalmas bíró igazolás szól amellett, hogy a befektetési forrásaikat a [REDACTED] [REDACTED] birtokába adták.**

Ebből következően az eljáró bíróságok azon értékelése, hogy a befizetések közvetlenül a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] birtokába kerültek, önkényes, jogellenes, nem is igazolt, és a valóságnak sem felel meg! Ugyanakkor az önkényes „átértékelés” alapvetően és így jogellenesen, felperes számára súlyos joghátrányt okozóan megváltoztatja az ítélet jogalapját!

Számtalan bírói ítélet (Pld. BDT2007. 1512 / BH1994. 96. / BH2003. 361) mondta már ki, hogy egy ügyfél a bankfiók (pénzügyi szolgáltató) fiókját kereste fel, és ott a bankfiók alkalmazottja (az új Ptk. az érintett kört kiszélesítve már a foglalkoztatottja kifejezést alkalmazza), a bankfiók eszközeit, infrastruktúráját felhasználva téveszti meg az ügyfelet, úgy a jogviszony az ügyfél és a bank között jön létre. Az így kiállított szerződés, okirat a kötelező alakítás hiányában ez okból is semmis. A pénzügyi szolgáltató helytállási felelőssége az 1959. évi IV. törvény, továbbiakban régi Ptk.) 348. § (1) bekezdésén valamint azon a jogi tényen alapszik, hogy az így kialakuló jogviszony is az ügyfél és a bank (itt [REDACTED]) közötti jogviszonynak kell tekinteni. Ezt a felelőségi kört a jelen eljárásban alkalmazandó új. Ptk. is (6:540. § (1) bekezdése) is megerősítette, sőt inkább jelentősen kiszélesítette. Így például a „munkaviszonnyal összefüggésben” kifejezést az annál lényegesen tágabb fogalmi kört átölelő „foglalkoztatásra irányuló jogviszonnyal összefüggésben” kifejezésre változtatta meg. Az új Ptk. ezt a felelőségi kört egységesen, valamennyi munkáltatói jogviszonyra, minden munkáltatóra egységesen kiterjesztette.

Hangsúlyozni kívánom azonban, hogy felperes keresete, mint arra az 1.1. pontban részletesen kitértem, nem a [REDACTED] [REDACTED] kölcsönszerződés semmis vagy érvényes módjának bírói megítélésére irányult! Felperes keresetében annak igazolását kérte, indítványozta a bíróságtól, hogy felperes az általa átadott pénzeszközt nem a [REDACTED] részére adta át, hanem azt közvetlenül az alperes biztosított partnere, a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] f.a. birtokába adta. Felperes a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] f.a. szólította fel a birtokába adott pénzzel kapcsolatos

elszámolási kötelezettségére, amelynek a [REDACTED] f.a. nem tudott eleget tenni. Így felperes az e körben illetékes alperestől kérte az általa bemutatott biztosított követelés megfizetését, melyet alperes nem vizsgálta meg és nem is teljesített, így felperes a bírósághoz fordult, és keresetében kérte alperes kötelezését a követelés alapján járó kifizetés teljesítésére.

Álláspontom szerint tehát az eljáró bíróságok jogsértő módon változtatták meg felperes kereseti kérelmét, és tették az ítélet alapjául egy bizonyító erővel nem rendelkező kölcsönszerződés érvényességét. Így felperes e pontban csak „kényszerű” okból bocsátkozott annak bemutatására, hogy az ítélet abban az esetben is súlyosan jogsértő, iratellenes, és hibás következtetések sokaságát tartalmazza, ha bármely okból elfogadható elenne a felperes keresetétől eltérő tartalmú pervezetés.

2. A Pp. 213.§ és 3.§ (2) bekezdése valamint a Tpt. 210.§, 217.§ megsértése vonatkozásában

Felperes keresetében, valamint a másodfokú bíróság előtti tárgyalási folyamatban azt kívánta igazolni, hogy felperes jogelődje – hasonlóan több ezer befektetési szándékkal rendelkező ügyfélhez – a [REDACTED] kereste meg befektetési szándékával.

Felperes jogelődje – hasonlóan több ezer befektetési szándékkal rendelkező ügyfélhez – arról értesült, hogy a [REDACTED]-nél magas kamatozással, igen kedvező befektetési lehetőséget kínálnak.

Felperes jogelődje – hasonlóan több ezer befektetési szándékkal rendelkező ügyfélhez – a [REDACTED] ről korábban soha nem hallott, a társaságot sem korábban, sem a későbbiekben nem ismerte, nem kereste, vele befektetési és/vagy más szerződést kötni nem kívánt.

Felperes keresetében és az eljárás során – hasonlóan több ezer befektetési szándékkal rendelkező ügyfélhez – azt kívánta volna igazolni, hogy felperes jogelődje a [REDACTED] t kereste fel befektetési szándékával a társaság Budapesten található Károly körüti irodájában és ott, a [REDACTED] ezérigazgatójának adott át befektetési célra egymillió forintot készpénzben.

Felperes keresetében és az eljárás során – hasonlóan több ezer befektetési szándékkal rendelkező ügyfélhez – azt kívánta volna igazolni, hogy a felperes jogelődje által, a [REDACTED] Zrt. fiókjában a pénzügyi szolgáltató vezető munkatársának igazolhatóan átadott egymillió forinttal a [REDACTED] elszámolni nem tud!

Felperes álláspontja, valamint a hatályos jogszabályok szerint, abban az esetben, ha a pénzügyi szolgáltató által átvett pénzeszközzel a pénzügyi szolgáltató elszámolni nem tud, akkor a pénzügyi szolgáltató által átvett pénzeszköz a **tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény** (továbbiakban: Tpt.) 210.§ (1) **bekezdése szerint biztosított befektetésként kell kezelni** abban az esetben, ha a pénzügyi szolgáltató felszámolásáig a BEVA tagja volt.

Összefoglalva: ... Felperes keresetében nem a [REDACTED] „f.a.” nevesítette alperesnek, vele szemben nem kezdeményezett bírósági eljárást. **Felperes a [REDACTED] Irodájában, a [REDACTED] vezetőjének átadott egymillió forint befektetési pénze kapcsán állítja, hogy azzal a [REDACTED] elszámolni nem tud, így az átadott pénzeszköz biztosított követelésnek minősül**, mely biztosítottságát a Befektető-védelmi Alap a Felperes által benyújtott igénybejelentés ellenére meg sem vizsgálta.

A Befektető-védelmi Alap – Alperes - jogsértő mulasztásának eredménye Felperes számára egyező azzal, mintha a Befektető-védelmi Alap ráutaló magatartása mellett Felperes igényét

elutasította volna, ezért Felperes kérte a Bíróságtól, hogy Alperes vizsgálatát pótolja, és annak eredményeképpen **kötelezze Alperest a biztosított követeléssel szembeni helyállásra.**

Az elsőfokú bíróság Felperes kereseti kérelmével szemben ítéletében, Felperes és a [REDACTED] [REDACTED] közötti viszonyról rendelkezett, és a felperes keresetében előadottak vizsgálatát jogsértő módon mellőzte, mely jogsértést a másodfokú eljárás során eljáró Fővárosi Törvényszék nem orvosolta, hanem az elsőfokú eljárás ebben a körben tett megállapításait helyesnek elfogadva az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.

Felperes álláspontja szerint a [REDACTED] szerepének eljárásban történő vizsgálata egyértelműen igazolta volna, hogy a [REDACTED] nem volt aktív szereplője Felperes és a [REDACTED] [REDACTED] befektetési kapcsolatának, kizárólag egy, a [REDACTED] [REDACTED] felkereső befektetők pénzének rosszhiszemű megszerzése, megtévesztése érdekében, a [REDACTED] által előadott „sztori” szereplője volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének – és ekként a másodfokú ítéletnek - indoklásából sem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság felperes indítványa ellenére egyáltalán vizsgálta volna (álláspontom szerint jogellenesen nem tette), hogy a [REDACTED] a tulajdonosi kör által létrehozott [REDACTED] látszólagos, ám annak tartalma szerint sosem létezett kölcsönszerződések felhasználásával (befektetésként történő forgalmazásával) megtévesztette-e a befektetési céllal a [REDACTED] hez forduló ügyfeleket. Éppen a Bíróság által le nem folytatott vizsgálat, a felperes által csatolt dokumentumok, igazolások és bizonyítási indítványok igazolták volna kétséget kizáróan felperes álláspontját!

A felperes által becsatolt okirati bizonyítékok egyértelműen alátámasztották azt a felperesi állítást, hogy a [REDACTED] egy fiktív, a kiajánlás szerinti formában soha nem létező, azaz látszólagos, a Magyar Nemzeti Bank által igazoltan jogszabályba ütköző és nem működő befektetést értékesített, mely miatt a jogosultak jogi státuszukat tekintve ténylegesen a [REDACTED] ügyfelei voltak és maradtak.

A [REDACTED] saját pénztárában, saját alkalmazottai által átvett összegeket, a fiktív „befektetési kölcsönszerződés” szerinti tartalommal befektetésként soha nem hasznosította, az átvett pénzüsszegekkel elszámolni nem tud. A [REDACTED] az általa befektetésre átvett pénzeszközöknek a [REDACTED] Kft. részére való átadását igazolni nem tudja! Álláspontom szerint az így kialakuló joghelyzet következménye, hogy a **tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (továbbiakban: Tpt.) 210.§ (1) bekezdése szerint az átadott befektetéseket biztosított befektetésként kell kezelni!**

Felperes, a fenti igazolt állításaira alapozott kereseti kérelmét kifejezetten és határozottan arra alapította, hogy alperes a szükséges kártalanítási eljárást a Tpt. 213.§ szerint köteles lenne elvégezni, hiszen a Tpt. 213.§ (1) bekezdése szerint az alperes *„feladata a befektetők részére a 217. § (2) bekezdésében meghatározott kártalanítási összeg megállapítása és kifizetése.”*

Alperes ennek, a felperes által történő többszöri írásos felszólítás ellenére sem tett eleget, így felperes számára alperes mulasztása okán vált szükségessé a jelen bírósági eljárás, melyben a BEVA mulasztását a bíróságnak kell pótolnia, a kártalanítási igény elbírálása iránti eljárást pedig álláspontom szerint le kell folytatnia. A vizsgálat elmulasztása alperes részéről önmagában olyan jogsérelmet okozó magatartás, amely még akkor is alperes marasztalásához kellene, hogy vezessen, ha a tényállás tekintetében az eljáró bíróság nem osztaná felperes álláspontját, mert alperes jogsértő magatartása (a kérelem elbírálásának elmulasztása) miatt kellett felperesnek a bírósághoz fordulnia.

Fentiek ellenére az elsőfokú bíróság – másodfokú bíróság által helyben hagyott – ítélete, elsősorban a „kölcsönszerződés” érvénytelensége vonatkozásában tesz megállapításokat annak ellenére, hogy a kereseti kérelem világosan és egyértelműen nem arra irányult.

Tekintettel arra, hogy a fellebbezési kérelemben megfogalmazott határozott kérés ellenére, a kereseti kérelemben foglaltakat a másodfokú bíróság sem vizsgálta, hanem csupán az elsőfokú bíróság által általa helyesnek ítélt ítélet indokolására utalt, **a kereseti kérelem annak tartalma szerinti elbírálásra a teljes eljárás során nem került.**

Az elsőfokú bíróság – és a helybenhagyó másodfokú ítélet – **súlyosan megsértette az ítélet indokolására vonatkozó kötelezettségét, mert olyan indoklást tartalmaz, mely nem a felperesi keresethez kapcsolódik, nem a felperes által előadott tényállást minősíti, hanem egyéb, a kereset szempontjából másodlagos előadásokra reflektál. A kereseti kérelem alapját képező tényállásra sem az elsőfokú ítélet sem az azt helybenhagyó másodfokú ítélet nem tartalmaz megállapításokat, a kereseti kérelmet az eljáró bíróságok önkényesen, a felperes kérelmétől alapvetően eltérő tartalommal értelmezték, és ezt a másodfokon eljáró bíróság annak ellenére nem korrigálta, hogy erre a fellebbezés kiemelt hangsúllyal hívta fel a figyelmét.**

Felülvizsgálati kérelmem későbbi, a semmisség megállapítására irányuló jogi indokolásánál ezt külön is kifejtem, de már a kérelmem jelen részében is meg kívánom jegyezni azt, hogy az elsőfokú bíróság vonatkozó ítéleti indoklásának megállapítása jogilag is megalapozatlan, hiszen az érvénytelenség megállapításához külön eljárásra nincs szükség. Az érvénytelenséget az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező felügyeleti hatóság már megállapította, mely MNB határozatot az elsőfokú bíróság elfogadta (8.G.301.904./2016/9. számú ítélet 6. oldal 4. bekezdés).

3. A Ptk. 6:88.§ (1) bekezdése és a Tpt. 210.§ és 217.§ vonatkozásában

Felperes a teljes eljárás során fenntartotta azt az álláspontját, hogy a bizonyító erejű joghatással nem bíró „iraton” felperesi jogelőd és a [REDACTED] között létrejött kölcsönszerződés valójában soha nem jött létre, **a tényleges jogviszony felperesi jogelőd és a [REDACTED] között állt fenn.** Felperes számos módon igazolta és/vagy bizonyítási indítvánnyal igazolni kívánta álláspontját, melyet az eljáró bíróság jogsértő pervezetése lehetetlenített el.

Ezen túlmutatóan felperes a kereseti kérelem F/3. számú mellékleteként csatolta az MNB 2014. november 24. napján meghozott határozatát, melyben a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság az érintett [REDACTED] tevékenységét érintő vizsgálatát követően határozottan és egyértelműen megállapította, hogy a társaság az általa végzett tevékenység folytatására semmilyen engedéllyel nem rendelkezett, ezért őt ettől a tevékenységtől azonnali hatállyal eltiltotta, valamint a hatályos jogszabályok által lehetővé tett legmagasabb összegű bírsággal sújtotta.

Ennek ellenére a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal abban a körben, hogy nem merült fel a felperesi jogelőd és a [REDACTED] közötti kölcsönszerződéssel kapcsolatban olyan körülmény, mely alapján a semmisséget hivatalból észlelni lehetett volna.

Álláspontom szerint aligha lehet jogszerűen kimondani egy szerződésről, hogy az „nem szenved olyan nyilvánvaló érvénytelenségi hibában, mellyel kapcsolatosan a bíróság hivatalból észlelhette volna a semmisséget.”, mely szerződésekről az e körben hatósági jogkörrel eljáró Magyar Nemzeti Bank határozatában a szerződések tiltott voltát, és ennek kapcsán a szerződések semmisségét határozatában megállapította, ennek kapcsán félmilliárd forintos büntetést rótt ki, majd fellebbezés hiányában a határozat jogerőre is emelkedett.

Fontos itt is kiemelnem, hogy az MNB hivatkozott határozatát Felperes csatolta, valamint a határozatra az elsőfokú bíróság ítéletében egyetértően hivatkozott is.

Megjegyzem, ez utóbbi körülmény egyben azzal a következménnyel járt, hogy az elsőfokú bíróság – a másodfokú bíróság által is elfogadott módon – a rendelkezésre álló bizonyítékok, valamint a felajánlott bizonyítási indítványok közül önkényesen válogatva állapította meg a tényállást, a bizonyítékok mérlegelésének okszerű indokát nem adta. Kizárólag így állhatott elő az az abszurd helyzet, hogy az ítélet indokolásában alaptalanul megállapította, hogy Felperes jogelődje és a [REDACTED], egymással (többszörösen jogszabályba ütköző, tilos és ezáltal érvénytelen – azon belül is semmis –) „kölcönszerződést” kötöttek.

Az elsőfokú bíróság fenti megállapításaiból kiindulva, az elsőfokú bíróság érvelését elfogadva a másodfokú bíróság helytelenül jutott arra következtetésre, hogy „Egyfelől a felperes jogelőd írásban szerződött a [REDACTED] „f.a.”-val. Az írásba foglalt szerződés színleltségét csak egy külön eljárásban lehetne vizsgálni a [REDACTED] „f.a.” és a [REDACTED] „f.a.” perben állása mellett. Ezért jelen per elbírálása során nem volt figyelembe vehető, hogy a szerződéskötésre milyen körülmények között, hol került sor, valamint az sem, hogy a felperes jogelődje által megfizetett összeg ténylegesen melyik cég birtokába kerül.” (5. számú ítélet 8. oldal utolsó bekezdés)

Véleményem szerint a másodfokú ítélet idézett megállapítása, mely szerint a bíróság „nyilvánvaló” érvénytelenségi okot nem észlelt, megalapozatlan és egyben ismét sérti az indokolási kötelezettség jogszabályi követelményét, mivel nem ad számot arról, hogy miért „csak” a nyilvánvaló érvénytelenségi okot kellett volna hivatalból észlelnie az elsőfokú bíróságnak.

Az érvénytelenségi perekben felmerülő egyes eljárásjogi kérdésekről szóló 2/2010. (VI.28.) PK vélemény a nyilvánvaló semmiségi okok hivatalból történő észlelése kapcsán az alábbiakat rögzíti:

„A bíróságnak csak a rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján tényként egyértelműen megállapítható, nyilvánvaló semmisséget kell hivatalból észlelnie. A semmisség megállapíthatósága érdekében a bíróság hivatalból bizonyítást nem folytathat le. Ugyanígy hivatalból észlelnie kell a bíróságnak azt is, ha a szerződés nem jött létre.”

A keresetlevél tényállási része a „kölcönszerződés” vonatkozásában annak TILOS, azaz jogszabályba ütköző, jó erkölcsbe ütköző, valamint színlelt volta miatt vetette fel a semmisséget. Itt is megismétlem, hogy a határozott kereseti kérelem nem ennek megállapítására irányult, különös figyelemmel arra, hogy a már többször hivatkozott **Ptk. 6:88. § (1) bekezdése** alapján semmisség megállapításához külön eljárásra nincs is szükség.

A „kölcönszerződés” tilos, azaz jogszabályba ütköző volta a keresetlevélhez F/3. szám alatt csatolt MNB határozatból nyilvánvaló.

A „kölcönszerződés” jó erkölcsbe ütköző volta a keresetlevél 5. oldalán kifejtettek szerint is nyilvánvaló. A [REDACTED] látszólagos kölcönszerződéseinek közvetítésével (befektetésként történő forgalmazásával) megtévesztette a [REDACTED]-hez befektetési céllal forduló, köztük Felperes jogelődjét úgy, hogy már az ajánlat pillanatában is egyértelmű volt a [REDACTED] nevében eljáró, a [REDACTED] vezető tisztségviselője számára, hogy az ajánlott szerződés tiltott gazdasági tevékenységet tartalmaz, tudottan megtévesztő.

A [REDACTED] vezető tisztségviselője tudatában volt annak is, hogy a befektetői források elvételén túl, a szerződésben foglaltak nem fognak teljesülni, így tudta, az abban foglaltak szerinti gazdasági esemény teljesülésére alkalmatlanok.

A „kölcönszerződés” színlelt volta a keresetlevélben foglalt tényállás alapján szintén nyilvánvaló, hiszen Felperes jogelődje sosem kívánt egy számára ismeretlen szereplővel, a

██████████ kölcsönszerződést kötni, főleg úgy nem, ha ez az ügylet kifejezetten nélkülözi az ellenőrzött piac, vagy az alperes helytállási kötelezettsége által biztosított garanciát.

Tévedett tehát a másodfokú bíróság – az elsőfokú bíróság ebben a körben tett megállapításait helyesnek tartva - a szerződés semmisségének megítélése és észlelése kapcsán, amely tévedés fentiek szerint anyagi jogszabályt sért, ekként hatályon kívül helyezéshez kell, hogy vezessen.

A csatolt MNB határozat, mely nem más, mint az illetékes hatóság által lefolytatott vizsgálat eredményeképpen meghozott jogerős döntés, egyértelműen bizonyítja a nyilvánvaló semmisség fennállását.

Álláspontom szerint ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság által hivatkozott – és a másodfokú bíróság által helyesnek ítélt – **Pp. 3.§ (4) bekezdésére** történő hivatkozás, miszerint az eljáró bíróságot más hatóság megállapításai nem kötik, nem értelmezhető úgy, hogy ezzel egy nyilvánvaló semmisségi ok fennállását, melynek észlelésére hivatalból is köteles lett volna, mellőznie lehetne. **Pp. 3.§ (4) bekezdésére történő hivatkozás alkalmazása a jelen eljárásban sérti felperesnek Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikke szerinti, a pártatlan és tisztességes tárgyaláshoz való jogát.** Az eljárás azonos okokból sérti 1993. évi XXI. törvényben kihirdetett, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdése szerinti jogát.

A másodfokú bíróság hivatkozása, miszerint a kölcsönszerződés vizsgálata és a semmisség megállapítása csak külön perben vizsgálható, a **Ptk. 6:88.§ (1) bekezdésében** foglaltakkal kifejezetten ellentétes megállapítás. A törvény kifejezetten és egyértelműen kimondja, hogy a semmisség megállapításhoz külön eljárásra nincsen szükség.

4. A Pp. 221.§ vonatkozásában

Az elsőfokú bíróság – a másodfokú bíróság által jóváhagyott módon - az indoklási kötelezettségét nem teljesítette, illetve az elsőfokú ítélet indoklása önellentmondó.

Az elsőfokú bíróság - vélhetően - a kereseti kérelem fentiekben már leírt téves értelmezése miatt a bizonyítási indítványokat is tévesen mellőzte. Az elsőfokú bíróság ugyanis az ítélet indoklásának 5. oldalán a bizonyítási indítványokat arra figyelemmel mellőzte, mert a kölcsönszerződés álláspontja szerint nem szenved nyilvánvaló érvénytelenségi hibában és jelen pernek nem lehet tárgya az érvénytelenség megállapítása.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének fenti megállapításaival maga is egyetértett.

Sajnálatos módon az elsőfokú bíróság ítéletének indoklása itt is hiányos, sőt iratellenes. Szükséges lett volna ugyanis az egyes bizonyítási indítványokkal kapcsolatosan külön-külön elemezni, hogy mely bizonyítási indítvány miként függ össze az érvénytelenség megállapításával és az mennyiben és milyen okból mellőzhető.

Felperes az eljárás során az alábbi tényeket adta elő és igazolta:

- ✓ Felperes igazolta, hogy felperes jogelődje befektetési szándékkal kereste fel a ██████████ ██████████ irodáját,
- ✓ Felperes igazolta, hogy felperes jogelődjét, a ██████████ ██████████ ██████████ alkalmazottai, munkatársai fogadták,
- ✓ Felperes igazolta, hogy felperes jogelődjét, a ██████████ ██████████ vezérigazgatója, a ██████████ ██████████ ██████████ budapesti fiókjában, annak vezérigazgatói irodájában fogadta, részletesen bemutatva a ██████████ ██████████ üzleti múltját, év vállalkozói kitüntetését, és a ██████████ ██████████ vezérigazgatójaként ajánlott magas hozamú, és a ██████████ ██████████ által garantált befektetési terméket.

✓ Felperes igazolta, hogy felperes jogelődjenek a [REDACTED] vezérigazgatója napokkal később, visszadátumozva és ceglédi helyszínnel dátumozottan adta át azt a „kölcönszerződésnek” feltüntetett, alperes védekezésében hivatkozott azon dokumentumot, amelyben szerződő félként a [REDACTED] van nevesítve.

✓ Felperes igazolta, hogy felperes jogelődje a készpénzes befizetést a [REDACTED] helyiségében, a [REDACTED] munkatársának adta át. Felperes igazolta továbbá, hogy a [REDACTED] munkatársa által átadott, a pénz átvételét igazoló, a [REDACTED] pénztárbizonylata, azaz hamis.

✓ Felperes igazolta azt is, hogy az alperes védekezésében előadott [REDACTED] fiókjában, többnyire annak pénztáraiban a befektetőktől átvett, hamis pénztárbizonylattal „igazolt” pénzeszközök, és a [REDACTED] sem igazolta, hogy a pénztáraiban, a munkatársai által átvett pénzeszközöket mikor, és milyen módon adta át a [REDACTED] részére. Felperes mások mellett ebből vonta le azt a jogkövetkezményt, hogy a [REDACTED] a saját helyiségeiben, a saját munkatársai által igazoltan átvett befektetési eszközökkel elszámolni nem tud, így Felperesnek jogos követelése áll fenn a [REDACTED] vel szemben, mely követelése biztosított követelésnek minősül, melynek alperes, felperes igénybejelentése és többszöri felszólítása ellenére nem tett eleget.

Felperes a fentiekből következő azon állítása bizonyítására, miszerint a befektetési szolgáltató birtokába került pénzeszegeket **Tpt. 210.§ (1) bekezdése szerint biztosított befektetésként kell kezelni**, tette meg bizonyítási indítványait.

Az indokolási kötelezettség súlyos megsértését jelenti az elsőfokú bíróság részéről, hogy a határozott kereseti kérelemmel nem érintett „kölcönszerződés” érvénytelensége tárgyában tett irreleváns megállapításaira hivatkozással mellőzi a felperes által tett bizonyítási indítványokat, mely bizonyítási indítványok szükségesek a kereset elbírálásához, és melyek mellőzése alaptalan és emiatt önmagában is súlyos eljárási szabálysértés.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megállapításait és következtetéseit helyesnek tartva ítéletének indokolásában mindezt kiegészítette azzal, hogy „Az alperes helytállási kötelezettsége csak akkor merülhetne fel, ha egy külön eljárásban bizonyítást nyerne, hogy a létrejött szerződés színlelt, azt ténylegesen a felperes és a [REDACTED] „f.a.” biztosított tevékenység végzésére kötötték, és a befektetett pénzeszközök az alperes tagjának birtokába kerültek.”

Álláspontom szerint a másodfokú bíróság fenti megállapítása, mely már önmagában is ellentétben áll az ítélet egyéb megállapításaival, egyben teljes mértékben alátámasztja, hogy az eljárás során a felperes által indítványozott bizonyítási eljárások mellőzése jogszabályba ütközik.

A semmisség körében kifejtettekre itt csak annyiban utalok, hogy álláspontom szerint – és a fenti indokaim alapján – annak megállapítása nem minősül olyan „előkérdésnek”, amelynek eldöntése jelen perindítást meg kell, hogy előzze, hiszen a semmisség megállapításához a Ptk. alapján külön eljárásra nincsen szükség.

Ebből következően indokolatlanul – és az ítéletben meg nem indokolt módon – mellőzte felperes azon bizonyítási indítványait az elsőfokú bíróság, melyek éppen azoknak a kérdéseknek az eldöntéséhez, állítások bizonyításához lettek volna szükségesek, melyeket a másodfokú bíróság indokolásában kiemel. **Felperes állításai és bizonyítási indítványai** – a per irataiból egyértelműen megállapítható módon –, és **felperes kereseti kérelme** – a kereseti kérelemből egyértelműen megállapítható módon - egyértelműen, határozottan és kétséget kizáróan arra irányultak, hogy alperes helytállási kötelezettségét a bíróság állapítsa meg, és erre tekintettel a megfelelő kártalanítás megfizetésére kötelezze alperest figyelemmel arra, hogy ténylegesen a felperes és a [REDACTED] „f.a.” között jött létre szerződés a

„f.a.” biztosított tevékenységének végzése körében, és a befektetett pénzeszközök az alperes tagjának birtokába kerültek.

Csak röviden utalnék arra, amit a másodfokú bíróság az ítélete indokolásában maga is tényként rögzít, hogy fentiek bizonyítása érdekében indítványozta felperes a „f.a.” vezető tisztségviselőinek, pénztárosainak, valamint a vezető tisztségviselőinek és felszámolójának meghallgatását. Okirati bizonyítékkal igazolta továbbá, hogy a felszámolási eljárás során megállapítást nyert, hogy a „papíron” a nek átadott összegek a társaság pénztárába soha nem folytak be.

Mіндеzen tények és körülmények, valamint indítványozott bizonyítási eljárások az eljárás megfelelő lefolytatását és a megfelelő tényeken és bizonyítékokon alapuló és okszerű következtetéseket tartalmazó ítélet meghozatalát lehetővé tették volna.

Ezzel szemben az eljáró bíróságok a kereseti kérelemben foglaltaktól eltérően, azt ki nem merítve, és ezáltal olyan pervezetést folytatva hozták meg ítéletük, mely során a per eldöntését elősegítő, ahhoz szükséges bizonyítási eljárás lefolytatását mellőzték, mely eljárás felperes irányában súlyos jogsértések sorozatát okozta.

5. A Pp. 1.§ valamint a Pp. 2.§ (1) bekezdése, illetve a Pp. 134. § vonatkozásában

A jogi képviselő egyetértése mellett, felperes cégvezetőjének kifejezett kérésére az eljárások kapcsán ki kell emelnünk, hogy mind az első fokon eljáró bíróság, de különösen a másodfokú bíróság tanácsának elnöke olyan pervezetést folytatott az eljárás során, amely egyrészt súlyos jogsérelmet okozott felperesnek, és amely eljárás álláspontunk szerint - mint azt az ítélet szakszerűségének és jogszerűségének egésze is igazolja – az ítéletre is jelentős kihatással bírt.

Mint arra Magyarország Alaptörvényének Nemzeti Hitvallása is külön rámutat, a magyar társadalomban „Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság”.

„Az emberi méltóság sérthetetlen”, mondja ki az Alaptörvény II. cikke.

Jelen eljárásban külön is ki kell emelni, az Alaptörvény IX. cikkének (5) fejezete, amely éppen azt mondja ki, hogy általános esetben az emberi méltóságunk megsértése miatti jogvédelmet a „bíróság előtt” lehet érvényesíteni.

Nem véletlen, hogy az emberi méltóság kiemelt helyet kap mind az Alaptörvényben, mind az Emberi Jogok Egyezményében (az Egyezményben „alapvető szabadságok” kifejezést használva).

De mit tehet az állampolgár, ha a méltóságát maga a bíróság sérti meg, és éppen akkor, amikor akár csak a vélt, vagy valós jogai védelmében „segítséget kér” a bíróságtól!

A Pp. 134. § (1) bekezdése szerint „a tárgyalás méltóságának megőrzéséről az elnök gondoskodik”. A Pp. 1. § szerint a bíróság előtti eljárás célja a felmerült jogvita „pártatlan eldöntését” biztosítani. A Pp. 2. § (1) bekezdése szerint „A bíróságnak az a feladata, hogy” a bírósághoz forduló fél (1.§), „feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához való jogát érvényesítse.”

A Pp. IX. fejezete 133. § (1) bekezdése ugyan határozottan kijelenti, hogy „A tárgyalást az elnök vezeti.”. A Pp. egészének szellemisége is azt fogalmazza meg, hogy a tárgyalás-, a pervezetés rendjének, a tárgyalás menetének, az egész tárgyalás keretének szabályait – szűk korlátok kivételével – igen tág határok mellett a tárgyalást vezető elnök határozza meg, az eljárással kapcsolatos döntések többsége a tárgyalást vezető elnök mérlegelési jogába tartozik.

A mérlegelési jog azonban sem ebben az esetben, sem más emberi jogviszonyokban sosem lehet korlátlan. A mérlegelési jog kereteit az együttélés, a társadalmi fejlődés, és ennek manifesztálódott formája, a hatályos jog alapját adó magasabb szintű jogszabály (Itt Alaptörvény, Egyezmény, Pp.) a mérlegelési jog gyakorlója számára is kötelező erővel határozza meg.

Egy bírósági eljárásban, a mérlegelési jog gyakorlása nem vezethet a bírósági eljárás céljának ellehetlenítéséhez, nem eredményezheti akár a peres felek, akár a tanúk emberi méltóságának sérelmét, nem csorbíthatja a peres feleknek a pártatlan és tisztességes bírósági eljáráshoz való megkérdőjelezhetetlen jogát.

Álláspontom szerint az itt felsorolt jogok és kötelmek bármelyikének igazolt megsértése esetén nem lehet kimondani, az így született ítélet jogszerűségét, mert e jogok és kötelmek maradéktalan teljesülése nélkülözhetetlen feltétele a jogszerű-, pártatlan-, tisztességes és igazságos ítélet létrejöttének.

Jelen kérelem korábbi pontjaiban már részletesen rámutattunk arra, hogy a felperes által benyújtott kereseti kérelem, dokumentumok és bizonyítási indítványok figyelmen kívül hagyása, a kérelem bíróság általi önkényes „átértékelése” milyen súlyos jogsérelmet okozott felperesnek, amely tények álláspontom szerint érdemi hatással voltak a megszületett ítélet tarthatatlan voltára.

Jelen pontban rá kívánunk mutatni arra, hogy nem „csupán” a kereset önkényes átértékelése, a dokumentumok és indítványok figyelmen kívül hagyása eredményezhette, eredményezte magának az ítéletnek a jogszerűtlenségét, hanem a tárgyalást vezető elnöknek, a bírói hivatáshoz, a bíróság épületéhez, az igazságszolgáltatás fogalomköréhez méltatlan, és a fentiek szerinti jogokat is sértő magatartása, pervezetése.

Konkréten:

Fellebbezésében felperes – élve a törvényben biztosított jogával – a fellebbezési eljárásban kérte tárgyalás tartását.

A tárgyalás tartásának kérhetősége, joga azonban nem formális jog! A tárgyalás Nem jelentheti azt, hogy a tárgyalást kérő fél, a tárgyalást vezető elnök által - stílusában és morálisan is elfogadhatatlan módon - kifejezetten „passzív” szerepbe legyen kényszeríthető!

A szóbeliség elve, általánosan elfogadva a modern polgári eljárásjog „klasszikus” alapelvei közé tartozik! A Pp. ugyan nem mondja ki, nem használja a szóbeliség elvét, de a Pp. egészéből, hagyományaiból, valamennyi általánosan létező jogintézmények szabályozásából következik, hogy a demokratikus jogállamok, így Magyarország polgári peres eljárása is a szóbeliségen alapul.

A tárgyalás tartása tehát – lévén a tárgyalás nem kihirdetés és nem is a bíróság tájékoztatójának passzív meghallgatása – önmagában feltételezi, hogy ott a tárgyalást kérő fél szóbeli előadásra kért és kapott lehetősége a jogalkotótól, amikor a jogalkotó, a törvény céljának érvényesítése okán biztosította számára, hogy a fellebbezési eljárásban kérheti a tárgyalás megtartását!

A tárgyalás jegyzőkönyvében is rögzített kezdési és befejezési időpont közötti rövid időhatár önmagában kizárja, hogy felperes korlátozását a szóbeli megszólalásaiban bármely mértékben is megalapozza a Pp. 133. § (2) bekezdésében foglaltak alkalmazhatóságát a tárgyalást vezető elnök részéről.

A Pp. 133. § (2) bekezdésének a törvény célja szerinti alkalmazása az alábbiak előzetes megtörténtét feltételezi!

✓ A bíróság szóbeli hozzászólásra lehetőséget biztosít az azt kérő fél jogi képviselő, illetve a jogi képviselőkön keresztül szót kérő félnek, vagy annak jelen lévő törvényes képviselőjének! **Azaz biztosan nem felel meg a jogalkotói célnak, ha a tárgyalást vezető elnök, már az első hozzászólás előtt prejudikálja, azaz a hozzászólási szándék ismerete nélkül „figyelmezteti” a hozzászólót, hogy biztosan nem tud olyan, jogszerűen előadható körülményt, figyelemfelhívást, súlyozást bejelenteni, ami már nem lenne benne az iratokban, márpedig ami az iratokban szerepel, azt a bíróság ismeri, arra nem kíváncsi. A törvény célja szerint a hozzászólónak - egy összetett joghelyzetben – bizony joga van a bíróság figyelmét tömören külön is felhívni, a beadványaiból általa legfontosabb részek összegzésére.**

✓ A hozzászólás kezdetekor, néhány percben viszonylag tág teret kell adni a hozzászólónak abban, hogy „eljusson” a hozzászólás érdemi, a peres eljárás elbírálásában joghatással bíró gondolatokhoz.

✓ Amennyiben az első percek elhangzását követően a bíróság úgy látja, hogy a hozzászólás tartalmilag esetleg felvetheti a Pp. 133. § (2) bekezdésének alkalmazását azáltal, hogy „a tárgyalás ne terjedjen ki az ügygel összefüggésben nem álló körülményekre” a tárgyalást vezető elnöknek figyelmeztetnie kell a hozzászólót, hogy térjen rá az ügygel összefüggésben álló mondandójára.

✓ A bíróságnak ezt követően észlelnie, vélelmeznie kell, hogy a figyelmeztetést követően elhangzó előadás „nyilvánvalóan” nem lehet a tárgyalás összefüggő, annak tartalma nem rendelkezhet relevanciával az ügy eldöntésére.

Álláspontom szerint csak ezt követően vetődhet fel a tárgyalást vezető bírósági elnök „mérlegelési jogköre” a hozzászólás jogszerű korlátozásában! Jelen másodfokú eljárásban ezek az előfeltételek még korlátozottan sem álltak fenn!

Tényként kell rögzíteni, hogy felperes jogi képviselőjeként a hozzászólásaim összessége (ideértve a bírósági tanács elnöke által kért nyilatkozatokat is) nem érte el a három-négy percet! E rendkívül rövid időszak döntő részét is a tárgyalást vezető elnöknek a hozzászólási jogom megkérdőjelezését (feleslegességét) célzó megjegyzéseinek kivédése, a jogi képviselőként a szóbeli hozzászólásom jogának következetes hangoztatása tette ki oly módon, hogy az elnök eljárásának vitatása „bírságot” közeli hangulatot alakított ki a tárgyalóteremben.

A tárgyalásra készülve, a felperessel egyeztetett „összefoglaló” gondolatok előadására a bíróság nem csupán a kereteket nem biztosította a hozzászólásom számára, hanem azt kifejezetten korlátozta, ellehetetlenítette.

A fellebbezési tárgyaláson felperes törvényes képviselője (cégvezetője), [REDACTED] személyesen vett részt. A tárgyalásra, mint a gazdasági jog területével foglalkozó, nemzetközi szinten is elismert szakértő hozzászólási, a joghelyzet egyediségének jogkövetkezményeit felvázoló szándékkal jött el. A jog általános érvényű szabályaira ugyan nincsen közvetlen kihatással, de felperes jelen lévő törvényes képviselője olyan hazai és nemzetközi szakmai tapasztalatnak van a birtokában, életútja során olyan tudományos értékeket mondhat magáénak, melynek meghallgatása az eljáró bíróságnak nem csupán jogszabályi, hanem álláspontom szerint minimálisan elvárható morális és szakmai kötelezettsége is lett volna.

A tárgyalást vezető bírónak, felperes jogi képviselőjével folytatott párbeszédét követően felperes törvényes képviselője „elállt” a hozzászólási szándékától, mert számára a tárgyalóteremben a tanács elnöke által kialakított légkör oly mértékűen volt megalázó, hogy semmiképpen nem kívánta magát kitenni az emberi és szakmai méltóságának hasonló szintű megalázásának.

A cégvezető, nemzetközi szakértő életpályája során jogalkotóként több mint 350 önálló törvényjavaslatot, törvénymódosítási javaslatot, parlamenti határozatot terjesztett be. Több mint másfél évtizeden keresztül vett részt az 1990-es rendszerváltást megelőző, majd azt követő jogalkotási folyamatban, hol jogalkotási kezdeményezőként, közel egy évtizeden keresztül bevont szakértőként, és másfél évtizeden át a törvényelőkészítő folyamatban törvényi kötelezettség folytán bevont véleményezőként. Jogalkotóként, és a jogszabálynak a magyar jogrendszerbe illesztő előkészítőjeként vett részt többek között az 1993. évi XXXI. törvénnyel a magyar jogrendszer részévé tett, „az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény, és az ahhoz tartozó kiegészítő jegyzőkönyvek” előterjesztésében és elfogadásában.

Tudományos munkája során, a rendszerváltás éveiben - a Fészek Klubban - előadás sorozatot tartott a magyarországi gazdasági jog értelmezése és alkalmazása területén dolgozó magyar bírói karnak, segítve az 1998. előtti, majd az átmeneti, és végül az új alapokra helyezett „piacgazdasági” jogrendszer alkalmazásában fennálló jogelvek ellentmondásainak feloldását.

A tárgyalást követően kifejtette, hogy 61 éves korában, az általa kezdeményezett fellebbezési tárgyaláson, a bíróságtól több ezer károsult érdekében (próbaperes eljárás) kért segítség kapcsán kellett megélnie, megtapasztalnia szakmai pályafutása egyik legmegalázóbb pillanatait.

A bíróságon, amelynek az igazság érvényesülését kellene elérnie, szolgálnia a jog segítségével! Határozott álláspontja szerint az eljáró bírói tanács, a hatályos jog számos előírásának tényszerű megsértésén túl, az igazságszolgáltatás célja szerinti szellemiségnek, gondolkodásnak, az eljárás tárgyi súlyának értékelésének még korlátozott módon sem felelt meg, a bírói tanács eljárása mindezen demokratikus elvárásokkal összeegyeztethetetlen volt!

Felperes törvényes képviselője végül megjegyezte, hogy abban az esetben, ha a Tisztelt Alkotmánybíróság osztaná a jelen beadványban jelzett jogsértések felperes általi megítélését, felperes még a legnagyobb jóindulat mellett sem igazán tudja elképzelni, hogy a jelen eljárásban első, illetve másodfokon eljáró bíró, illetve bírói tanács, a megismételt eljárásban képes lesz peres ügyhöz kapcsolódó jogok és kötelezettségek bírósági felülvizsgálatát pártatlanul és tisztességes eljárásban elbírálni.

Ez azért is jelent különösen nagy bizalomvesztést a magyar bírósági joggyakorlattal szemben, mert e próbaperes eljárás végkimenetelében több száz károsult érintett, összességében mintegy másfélmilliárd forint egyesített kárösszegben. Felperes e véleményét akkor is fenntartaná, ha a Tisztelt Alkotmánybíróság az ítéletet jogszerűnek, a felperes által előadottakat alaptalannak ítélné meg, mert az a bírósági út, eljárás, amely ehhez az ítélethez vezetett, az ítélettől függetlenül elfogadhatatlan, a demokratikus jogállamisággal, amiért felperes élete során oly sokat tett, azzal egyszerűen összeegyeztethetetlen.

Az első és másodfokú eljárások álláspontom szerint sértették felperesnek a Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti független, pártatlan bíróság által biztosítandó tisztességes tárgyaláshoz való jogát. Sértették továbbá az Egyezmény 6. Cikk 1. pontjában a tisztességes tárgyaláshoz, valamint a 13. Cikk szerinti hatékony jogorvoslathoz fűződő jogait.

6. Kúria döntése

Az ügyben előterjesztett felülvizsgálati kérelmem kapcsán a Kúria Elnökét a jelen beadványomhoz 5. szám alatt csatolt levélben kerestem meg egyedi mérlegelést kérve, melyre a Kúria 2017. július hó 19. napján, jelen indítványhoz 6. számú mellékletként csatolt választ küldte.

A hatályos jogi előírások általános szabályai ellenére kértem a Kúria Elnökét annak mérlegelésére, hogy élve a Kúria azon általános jogával, hogy bármely eljárás áttekintésére jogosult, fontolja, vizsgálja meg, hogy az általam állított anyagi és eljárásjogi jogsértések súlyára tekintettel, és amiatt mert a döntés joghatása több ezer érintettre, több milliárdos jogosulatlanul visszatartott biztosított követelésre hat ki, sor kerüljön az előadottak érdemi felülvizsgálatára. Ennek keretében vagy a leírt jogi álláspontunkat kellett volna megcáfolni, vagy a szakmaiatlan és súlyosan jogsértő ítélkezési gyakorlat jövőben ismétlődő kialakulását kell megakadályozni.

A Kúria érdemi vizsgálatot nem folytatott le, így végzése osztja a jogerős döntés alaptörvény ellenességét, azt nem tudta orvosolni érdemi vizsgálat hiányában.

II. A határidő-számításhoz szükséges adatok közlése

Az **Abtv. 30. § (1) bekezdése** szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés **kézbeküldésétől** számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Jogi képviselőm a Fővárosi Törvényszék által 2017. április 07. napján, **1.Gf.75.026/2017/5.** számon meghozott a határozatát 2017. április 13. napján, a tárgyaláson történt kihirdetéskor személyes átvétel útján vette kézhez, és ezt követő hatvan napos határidőn belül postára adott, és elektronikusan is benyújtott alkotmányjogi panasz indítvány 2017. június 13. napján az Alkotmánybíróságra megérkezett és azt IV.1265/2017. ügyszámon iktatták.

Az indítványomat Tisztelt Alkotmánybíróság 2017. augusztus hó 31. napján **IV/1265-6/2017. számú végzésével** érdemi vizsgálat nélkül visszautasította figyelemmel arra, hogy a Kúria előtt előterjesztett felülvizsgálati kérelmet még nem bírálták el.

A **Kúria** 2017. szeptember hó 19. napján kelt, jogi képviselőm részére **2017. október hó 12. napján** kézbesített **Pfv.VII.21.718/2017/2. sorszámú** végzésével a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította.

A korábban benyújtott alkotmányjogi panasz indítványra figyelemmel a 60 napos határidőt – a visszautasítástól függetlenül - megtartottnak kell tekinteni, ha a Kúria végzésének kézhezvételét követő 60 napon belül az alkotmányjogi panasz indítványt ismételten előterjesztik. Erre vonatkozóan Tisztelt Alkotmánybíróság Főtitkára IV/1265-3/2017. szám alatt 2017. július 4. napján kelt tájékoztatást küldött jogi képviselőm részére, melyet **7. szám** alatt csatolok.

Előadom, hogy a Kúria **Pfv.VII.21.718/2017/2. sorszámú** végzését 2017. október 12. napján kézbesítették, így a 60 napos határidő 2017. december 11. napján jár le.

Az Alkotmánybíróság **Ügyrendje 32.§ (4) bekezdése** szerint, *ha a jogerős döntést megtámadó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel visszautasította, majd a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntést hozott ... azért, mert a felülvizsgálat kizárt, akkor a Kúria ezen döntését az Abtv. 26. § (1) bekezdése vagy 27. §-a alapján megtámadó – és az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül benyújtott – alkotmányjogi panaszt, amennyiben az a jogerős döntésre is kiterjed, nem lehet elkésettnek tekinteni e határozat vonatkozásában.*

III. Alapvető jogok és nemzetközi szerződésbe ütközés hivatalbóli vizsgálata

Indítványozó álláspontja szerint, a Tisztelt Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenesség és nemzetközi szerződésekbe ütközés vizsgálata során az alapvető emberi és polgári jogok, alkotmányos értékek legfőbb őrzője, és mint ilyen biztosítani is köteles az alapvető jogok és alapjogok érvényesülését.

Ebből levezethetően az alkotmányjogi panasz indítványok vizsgálata során elsődlegesen a jog, az igazságosság érvényesülését kell biztosítani, és az eljárási törvényeknek való

megfelelés - nem vitatva annak fontosságát és az Indítványozó mindent megtesz annak érdekében, hogy a beadvány e körben is teljes legyen - **az elsődleges érdeket nem írhatja felül.**

Tisztelettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróság segítségét abban a tekintetben, hogy a vizsgálata során az általa is jól láthatóan fennálló alaptörvény-ellenesség, vagy nemzetközi szerződésbe ütközés kimondása ne maradjon el annak okán, hogy az Indítványozó esetleg tévesen vagy nem teljes körben jelölte meg az általa irányadónak gondolt alaptörvényi rendelkezést.

Így az indítványunkon belül, a nemzetközi szerződésben foglaltak alkotmányossági elvárásra utalás is abból a jogfelfogásunkból fakad, hogy **az Alkotmánybíróságnak „bármely eljárása során hivatalból” vizsgálnia kell az alapvető jogok érvényesülését,** és nem szorítkozhat kizárólag az indítványozó által leírtakra, nem hagyhatja figyelmen kívül, a bírói döntés egyéb Alaptörvénybe ütköző előírásait csak azért, **mert arra az indítványozó nem hivatkozott, vagy annak indítványozására nem volt törvényi felhatalmazása.**

El kell ismernünk azért azt is, hogy a nemzetközi szerződésbe ütközést, mint az Alaptörvénnyel össze nem egyeztethető elemet azért is kellett beemelnünk az alkotmányossági panaszunkba, mert abban a nem várt esetben, ha az Alkotmánybíróság a panaszunkat megalapozatlannak ítélné, **úgy az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordulásunk esetén az EJEB kérelem fontos része, hogy igazoljuk, a kérelemben foglaltak kapcsán valamennyi hazai utat végigjártuk.**

IV. A közvetlen érintettség kifejtése

Jelen eljárásban az érintettség vizsgálata a befogadás során alapvetően arra szorítkozik, hogy az Indítványozó az általa támadott bírói döntésben félként szerepel-e vagy sem. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú és a másodfokú peres eljárásban félként (felperesként) vettem részt, a jelen felülvizsgálati eljárás kezdeményezésére jogosult vagyok. Az alkotmányjogi panaszt nemcsak természetes személy, hanem az egyedi bírói döntés által érintett szervezet is kezdeményezheti, így az indítványozó érintettsége ezáltal megállapítható.

Az Indítványozó keresetét a bíróság a Polgári Perrendtartásból nem levezethető, Alaptörvény-ellenes és nemzetközi szerződésbe ütköző módon nem vizsgálta, kereseti kérelmének elutasítását nem indokolta, mely kapcsán a bírói eljárás eredményeként született döntés is sérti az Indítványozó Alaptörvényben és nemzetközi szerződésekben rögzített jogait, és igazolja közvetlen érintettségét a bírósági döntés Abtv. 27.§-a szerinti vizsgálata és ezzel kapcsolatos alkotmánybírósági eljárás kapcsán.

V. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva

Az Indítványozó kereseti kérelme alapján indult peres eljárás a Pesti Központi Kerületi Bíróság, mint elsőfokú bíróság előtt 8.G.301.904/2016. szám alatt, melyben a 9. sorszámú ítélettel szemben előterjesztett felperesi fellebbezés nyomán a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 1.Gf.75.026/2017/5. szám alatt jogerős ítéletet hozott. **Az elsőfokú ítélet megfellebbezésével Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.**

VI. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt

Előadom, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás. A **Kúria** 2017. szeptember hó 19. napján kelt, jogi képviselőm részére **2017. október hó 12. napján** kézbesített **Pfv.VII.21.718/2017/2. sorszámú** végzésével a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította.

Előadom, hogy 2017. június hó 9. napján **alkotmányjogi panasz indítványt** terjesztettem elő, mely a panaszt Tisztelt Alkotmánybíróság 2017. augusztus hó 31. napján **IV/1265-6/2017. számú**

végzésével érdemi vizsgálat nélkül visszautasította figyelemmel arra, hogy a Kúria előtt előterjesztett felülvizsgálati kérelmet még nem bírálták el.

A felülvizsgálati kérelmem elbírálását követően ismét előterjesztem az alkotmányjogi panasz indítványt és kérem, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24.cikk (2) bekezdés d) pontja szerint az alkotmányjogi panasz alapján vizsgálja felül a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

VII. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben kezdeményeztek-e perújítást

Előadom, hogy az ügyben Indítványozó nem kezdeményezett perújítást.

VIII. Indítványozó egyéb nyilatkozatai

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel kijelentem, hogy az alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim, valamint a panaszindítvány nyilvánosságra hozatalához **nem járulok hozzá.**

Jelen kérelmemben a Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét az Alaptörvény 24. cikk (2) d) pontjára, valamint az Abtv. 27. §-ára alapítom.

Az Alkotmánybíróság eljárására vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával kérem továbbá azt is, hogy a visszautasítás előtt biztosítsanak lehetőséget arra, hogy az általunk, a gondos előkészítés ellenére fel nem ismert esetleges hiányosságokat pótoljam (Abtv. 55. § (3) bekezdés, Ügyrend 25. § (4) bekezdés, 33. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés). **Az Indítványozó véleményem szerint egy kiküszöbölhető formai hiányosság miatt nem eshet el végleg az alkotmányos jogvédelem lehetőségétől** (ugyanis a határidő lejárt miatt a visszautasítást követően nem lesz mód új alkotmányjogi panaszt benyújtani).

Jelen beadványban igyekeztem részletesen kifejtetni, hogy a bírói döntések miért tekinthetőek álláspontom szerint alaptörvény-ellenesnek, ám ugyanakkor az egyes megjelölt, jogsértések mellett olyan alaptörvény-ellenesség is feltárható, melyet az Alaptörvény megfelelő rendelkezésének hivatkozásával nem jelöltem meg. Erre figyelemmel tehát kérem azt is, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság a panasszal érintett bírósági első és másodfokú ítéletet – külön vonatkozó konkrét kérelem hiányában is - **szíveskedjen alkotmányossági szempontból felülvizsgálni, mivel az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve Tisztelt Alkotmánybíróság.**

Kelt: Budapest, 2017. november 6.

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.G.301/2017/2. számú ítélete
3. Fővárosi Törvényszék 1.Gf.75.026/2017/3. számú ítélete
4. Kúria Pfv.VII.21.718/2017/2. sorszámú végzése
5. Kúria Elnökének írt levél
6. Kúria Elnöke által küldött válasz
7. Főtitkár 2017. július 4. napján kelt levele